

ת"פ 2250/04/15 - מדינת ישראל נגד גל לוי

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 2250-04-15 מדינת ישראל נ' לוי

02 מרץ 2017

מספר פל"א 2075562014

לפני כבוד השופטת שירלי דקל נוח
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם גל לוי

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד שרית מרום

הנאשם וב"כ עו"ד ניסים כהן

גזר דין

כתב האישום המתוקן

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בשלוש עבירות של גניבה בידי עובד ממעביד, לפי סעיף 391 לחוק העונשין התשל"ז - 1977, המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם עבד כקופאי בסניפים השונים של רשת החנויות "זול בו" אשר בבעלות המתלונן. על פי שיטת הביצוע, כאשר לקוח היה מעוניין לקנות מוצר, היה הנאשם מעביר את אקדח הסקנר על הברקוד של המוצר, פותח את מגירת הקופה, מקבל מהלקוח את הכסף, ולאחר מכן, מבטל את המכירה בקופה ומשלשל את הכסף שקיבל לכיסו הפרטי.

בשלושה מועדים שונים - בתאריכים 2.5.2014-3.5.2014, 3.5.2014-4.5.2014 ו-5.5.14-6.5.14, נטל הנאשם

עמוד 1

מקופת החנות כספים בסכומים של 242 ₪, 471 ₪ ו- 606 ₪ בהתאמה, שהינם כספי מעבידו, במרמה ובלי תביעת זכות בתום לב, כשהוא מתכוון לשלול אותם שלילת קבע.

ההסדר בין הצדדים

2. הצדדים הגיעו להסדר דיוני במסגרתו הנאשם חזר בו מכפירתו, הודה והורשע בכתב האישום המתוקן כמפורט לעיל. הוסכם בין הצדדים כי הנאשם יופנה לקבלת תסקיר מטעמו של שירות המבחן ולממונה על עבודות השירות. ככל שהתסקיר יהיה חיובי, המאשימה הצהירה כי תגביל את עתירתה לעונש למאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, פיצוי בסך 1,800 ₪ והתחייבות כספית, ואילו ההגנה תעתור לעונש של מאסר על תנאי, פיצוי והתחייבות.

תסקירי שירות המבחן

3. בעניינו של הנאשם הוגשו שלושה תסקירים מטעם שירות המבחן. אפרט להלן את תמציתם:

תסקיר מיום 23.6.16 - לפי התסקיר, הנאשם בן 29, רווק ומתגורר עם אמו. הוריו של הנאשם התגרשו בהיותו כבן שנתיים. הנאשם התחנך במסגרות החינוך הרגילות, כשבכיתה א' אובחן כסובל מהפרעת קשב וריכוז, אשר טופלה באופן תרופתי עד כיתה ט'. בגיל 12 נשלח לפנימייה, בה למד עד כיתה י'. בכיתה י"א חזר להתגורר בבית אמו ושולב בתיכון מקצועי, אך נשר ממנו לאחר תקופה קצרה.

בגיל המתאים הנאשם התגייס לצה"ל ושירת שירות צבאי מלא כמאבטח מתקנים בחיל האוויר. עם שחרורו מהצבא, החל הנאשם לעבוד בעבודות מזדמנות, ובכללן במקום העבודה במסגרתו בוצעו העבירות נשוא כתב האישום. מזה כשנה וארבעה חודשים הנאשם עובד כמתדלק ואחראי משמרת בתחנת דלק. ממכתב המלצה ממעסיקו הנוכחי עלה כי הנאשם הינו עובד אחראי, אמין ואכפתי.

שירות המבחן ציין כי הנאשם לקח אחריות חלקית על ביצוע העבירות והביע חרטה בגין התנהגותו הבעייתית ופגיעתו במתלונן. הנאשם מסר כי בתקופה בה ביצע את העבירות, היה שרוי במצוקה כלכלית קשה, שנבעה מחובות אותם צברו הוא ואמו לאורך תקופה ארוכה, והסביר כי בעת ביצוע העבירות, לא נתן דעתו להשלכות מעשיו ולא פנה לבחינת פתרונות אחרים המותאמים למצבו.

שירות המבחן התרשם כי בשלב זה הנאשם מתקשה להתבונן על דפוסי התנהלותו.

כגורמי סיכון להישנות ביצוע העבירות ציין שירות המבחן את חומרת העבירות, התמשכותן, מאפייניהן שהינם פגיעה בקורבן מוכר - מעסיק, הנזק שנגרם למתלונן וקשייו של הנאשם לבחון את השלכות מעשיו בעת ביצוע העבירות. שירות המבחן סבר כי הנאשם עשוי להיתרם מעצם השתלבותו בקבוצה של שירות המבחן, אולם, הנאשם מסר כי אינו יכול

להתחייב להליך טיפולי, בעיקר בשל מחויבותו למקום עבודתו.

כגורמי סיכוי לשיקום, ציין שירות המבחן כי הנאשם נעדר עבר פלילי, מנהל אורח חיים נורמטיבי, על אף הקשיים הרבים עמם הוא מתמודד, וכן כי העבירות בוצעו בתקופה משברית בחייו של הנאשם.

שירות המבחן סבר כי יש להטיל על הנאשם עונש של צו של"צ, אולם, נוכח העובדה שהנאשם לא יצר קשר עם מסגרת השל"צ, לא המליץ על כך, וסבר כי אין להעמיד את הנאשם אף בצו מבחן לנוכח חוסר בשלותו הרגשית. משכך, המליץ שירות המבחן על ענישה קונקרטיה ומרתיעה ועל מתן פיצוי כספי למתלונן.

ב"כ הנאשם ביקש לדחות את הדיון לשם קבלת תסקיר משלים, וטען כי חלה אי הבנה אצל הנאשם.

תסקיר מיום 10.10.16 - בתסקיר משלים זה, ציין שירות המבחן כי במהלך תקופת הדחייה יצר הנאשם קשר עם מסגרת השל"צ ונמצא מתאים לביצוע צו השל"צ. כמו כן, בתקופה זו, פגש שירות המבחן את הנאשם ובחן עמו פעם נוספת את אפשרויות הטיפול התואמות את מצבו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מפגין מוטיבציה חיצונית לטיפול, עסוק במחירים שהוא עתיד לשלם בעקבות ההליך המשפטי, ומגלה בשלות נמוכה לערוך התבוננות על דפוסי וקשיי העומדים ברקע לביצוע העבירות. לצד זאת, ציין שירות המבחן כי ייתכן שהנאשם יוכל להיתרם מהטיפול, למרות עמדותיו. שירות המבחן מסר כי הנאשם יוכל להשתלב בקבוצה טיפולית במסגרת שירות המבחן לעבריינות מבוגרים בנובמבר 2016. לאור זאת, המליץ שירות המבחן על דחיית הדיון בעניינו של הנאשם בשלושה חודשים.

ב"כ הנאשם ביקש שוב לדחות את הדיון כדי לאפשר לנאשם להשתלב בקבוצה הטיפולית.

תסקיר מיום 12.1.17 - בתסקיר המשלים, ציין שירות המבחן כי הנאשם השתלב בקבוצה, התמיד להגיע למפגשים וגילה מחויבות לקבוצה ולתהליך הטיפול. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מצוי בראשית ההליך הטיפולי. להערכת שירות המבחן לאורך זמן, רמת הביטחון ותחושת השייכות של הנאשם לקבוצה תגבר, רמת החרדה תפחת והמשך השתתפותו בקבוצה עשוי לסייע לו בקשיי הרגשיים, תוך התבוננות בדפוסי המכשילים ועיבודם, ובהתאם, להביא להפחתת הסיכון במצבו להישנות עבירות בעתיד.

שירות המבחן העריך כי מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות, עלול להביא להחלשת כוחותיו של הנאשם, שעה שהוא מגייס משאבים לתהליך השיקומי. משכך, המליץ שירות המבחן על העמדתו של הנאשם בצו מבחן למשך שנה, על הטלת צו של"צ כעונש חינוכי בהיקף של 200 שעות וכן על מתן פיצוי כספי למתלונן.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה טען כי במעשיו פגע הנאשם במעבדו מבחינה כלכלית והפר את האמון שנתן בו. לדבריו, מדובר בעבירה קלה לביצוע, אך קשה לתפיסה, ובתי המשפט סברו כי יש להחמיר עם מבצעי עבירה זו. עוד הוסיף, כי לא עסקין בגניבה יחידה, אלא בריבוי עבירות שבוצעו במועדים שונים, תוך נקיטת שיטה ייחודית כמפורט בכתב

האישום.

לקולא ציין ב"כ המאשימה את הודאת הנאשם שהביאה לחיסכון בזמן השיפוטי, את העובדה כי הנאשם נעדר עבר פלילי ואת סכום הגניבה, שאינו גבוה, ומסתכם בסך כולל של כ-1,300 ₪.

ב"כ המאשימה טען כי מתחם העונש ההולם לכל אחד מהאישומים נע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות ל-24 חודשי מאסר בפועל, והפנה לפסיקה. ב"כ המאשימה טען כי יש להשית על הנאשם עונש של מאסר בפועל שירוצה בדרך של עבודות שירות, ואת הענישה הנלווית עליה הוסכם בין הצדדים.

5. ב"כ הנאשם טען כי יש לדחות את מתחם העונש לו טען ב"כ המאשימה וכן את עתירתו לעונש, שכן, לטענתו, מתחם העונש שהוצג אינו משקף את הענישה הראויה, והפנה לפסיקה.

לדבריו, בשל ההליך הטיפולי אותו עבר הנאשם על אף בעיותיו האישיות, כמפורט בתסקירי שירות המבחן, יש לאמץ את המלצת שירות המבחן.

ב"כ הנאשם הדגיש את האמור בתסקיר לפיו הנאשם אינו בעל דפוסים עברייניים. ב"כ הנאשם ציין כנסיבות לקולא את חלוף הזמן מעת ביצוע העבירות בשנת 2014 ואת העובדה כי מאז לא נפתחו נגד הנאשם תיקים פליליים נוספים. עוד ציין כי שלושת האישומים התרחשו בסמיכות זמנים, ומשכך, יש לראות בהם כ"אירוע כולל".

הנאשם ניצל את ההזדמנות לומר את דברו, טען כי בתחילה 'לא היה בעד שירות המבחן', אולם, מאז שהחל להתמיד להגיע לפגישות הקבוצתיות הוא מסתכל על הדברים בצורה שונה, והוסיף כי הוא מצר על מעשיו.

דין והכרעה

6. הנאשם עומד לדין בגין שלוש עבירות של גניבה בידי עובד ממעבידו.

הצדדים חלוקים בנוגע לחומרת העונש שיש להטיל על הנאשם. בעוד שהמאשימה עותרת להשתת מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות, ההגנה עותרת להטלת צו של"צ. כמו כן, המאשימה עותרת להטלת קנס, בעוד שההגנה עותרת להימנע מהטלת קנס ולהסתפק בהתחייבות. הצדדים אינם חלוקים לגבי רכיבי העונש של מאסר על תנאי ופיצוי. כמו כן, נראה שאין מחלוקת לגבי המלצת שירות המבחן להשתת צו מבחן.

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, התשע"ב-2012 (להלן: "**תיקון 113 לחוק העונשין**"), על בית המשפט לערוך בחינה רב שלבית לצורך גזירת העונש.

בשלב הראשון, על בית המשפט לקבוע האם יש להתייחס לכל אחד מהאישומים כ"אירוע אחד" או כ"מספר אירועים נפרדים".

סעיף 40יג לחוק העונשין, שנחקק במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, דן במצב של ריבוי עבירות, וקובע כי כאשר מדובר במספר עבירות המהוות אירוע אחד, יקבע בית המשפט עונש הולם לאירוע כולו ויגזור עונש אחד לכלל העבירות שבוצעו, בעוד שאם עסקינן במספר עבירות שניתן לראותן כמספר אירועים שונים, אזי יקבע בית המשפט מתחם עונש הולם לכל אירוע ואירוע, ולאחר מכן, יגזור עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים.

על פי הפסיקה, כאשר מדובר בסדרת עבירות מאותו סוג, שנעשו בנסיבות דומות ממש, ועל פני רצף זמנים, יש מקום לראותם כ"אירוע אחד".

ב-עפ"ג 57738-12-15 **הרשקו נ' מדינת ישראל** (13.9.16) הורשעה הנאשמת בשלוש עבירות של גניבה בידי עובד. בית המשפט קבע כי מבחן "הקשר ההדוק" מצביע על אירוע אחד של גניבה בידי עובד, אף שבאותו מקרה אירועי הגניבה נמשכו ארבע שנים ובוצעו במספר שיטות, ומשכך קבע כי יש לקבוע מתחם אחד לכל האישומים. קל וחומר, בענייננו, עסקינן באירועים שבוצעו בסמיכות זמנים של ימים בודדים, במסגרת תפקידו של הנאשם כקופאי, הקורבן - המתלונן הוא אחד, ובכל האירועים ננקטה אותה שיטת פעולה, כמפורט בעובדות כתב האישום.

משכך יש לראות בשלושת האישומים המפורטים בכתב האישום כ"אירוע אחד", לקבוע מתחם עונש הולם לאירוע כולו ולגזור עונש אחד לכלל העבירות שבוצעו.

כפי שנקבע בסעיף 40 ב לחוק העונשין, לשם קביעת עונשו של הנאשם, על בית המשפט להתחשב בעקרון המנחה בענישה, שהינו עקרון ההלימה, כלומר, קיום יחס הולם בין חומרת העבירות בנסיבותיהן ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש שיוטל עליו.

בקביעת מתחם העונש ההולם את העבירות בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בשלושה פרמטרים: האחד, הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם, השני, מדיניות הענישה הנהוגה והשלישי, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, כמפורט בסעיף 40 ג(א) לחוק העונשין.

העבירה של גניבה ממעביד הינה עבירת רכוש חמורה, שלצידה קבע המחוקק עונש מרבי של 7 שנות מאסר. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע עבירה זו הם הגנה על קניינו של המעביד ושמירה על מערכת יחסי האמון שבין עובד למעבידו. שכן, מעבר לנזק הכלכלי הנגרם בעת ביצוע עבירת הגניבה, עבירת הגניבה ממעביד מתבצעת תוך ניצול אמונו של המעביד בעובד ופוגמת במרקם העדין של יחסי אמון אלו.

משכך, נקבע כי על בית המשפט לשמור ביתר שאת על האינטרס הציבורי במקרים בהם מתרחשת פגיעה חמורה במערכת היחסים בין עובד למעביד, תוך הטלת ענישה מרתיעה ומוחשית להבהרת חומרת המעשים, וכלשון בית המשפט העליון ב-רע"פ 407/09 **יאיר נ' מדינת ישראל** (5.9.09):

"בעבירות בהן הורשעה המבקשת נודעת חשיבות רבה לביסוס הרתעה, באשר הן קלות באופן יחסי לביצוע, עקב ניצול יחסי האמון עליהן מושתתת מערכת היחסים בין העובד למעבידו. כמו כן, עבירות אלו פוגעניות לא רק במעביד המסוים שנפל קורבן לגניבה בידי עובדו, אלא ביחסי עובד-מעביד בכלל".

בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים בנסיבות המקרה מלמדת כי הנאשם פגע בערכים המוגנים באופן משמעותי, שכן גנב ממעבידו כספים במספר הזדמנויות שונות, אולם, לא מדובר על הרף החמור ביותר נוכח ההיקף הכספי של הגניבות.

בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות יש להתחשב בעובדה כי הנאשם נקט בפעולה שיטתית ומתוכננת, אף כי לא מתוככמת במיוחד, וביצע את העבירות במספר הזדמנויות שונות. מעשים אלו הסבו נזק למעביד בסכום שנגנב ובוצעו בעבור בצע כסף, על רקע מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם.

מדיניות הענישה הנוהגת בעבירה של גניבה ממעביד בנסיבות דומות, מלמדת על טווח ענישה רחב, כפי שיפורט להלן:

רע"פ 3153/10 **שבתשולי נ' מדינת ישראל** (29.4.10) - הנאשם הורשע בעבירה של גניבה בידי עובד. הנאשם גנב מהמפעל בו עבד כמלטש תכשיטי זהב, בשלוש הזדמנויות שונות, בשווי כולל של כ-2,000 דולרים. בית משפט השלום השית עליו עונש של 7 חודשי מאסר על תנאי. ערעור מטעם המדינה על קולת העונש התקבל נוכח חומרת העבירה. לפיכך, הוסיף והטיל בית המשפט המחוזי על הנאשם עונש של 8 חודשי מאסר בפועל וקנס. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה, תוך שצוין כי הענישה אותה הטיל בית משפט השלום סתמה מהשורה בשל חומרת העבירה וחזרתם של המעשים בהזדמנויות שונות.

רע"פ 2709/10 **אבו עייש נ' מדינת ישראל** (13.4.10) - הנאשם עבד כרוקח, גנב תרופות והעבירן לאחר בתמורה לסך של כ-8,500 ₪. בית משפט השלום דחה את המלצת שירות המבחן לביטול הרשעת הנאשם והשתת צו של"צ, וגזר על הנאשם 5 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה וקנס. ערעורו של הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם נדחתה בקשת רשות הערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט העליון.

ע"פ (מח'ת"א) 20466-10-14 **אילטוב נ' מדינת ישראל** (25.2.15) - הנאשם הורשע, על סמך הודאתו, בעבירה של גניבה בידי עובד. הנאשם גנב, במספר הזדמנויות, כסף מזומן בסך כולל של 10,000 ₪ מקופת סופרמרקט, באופן שהיה מבצע החזרים פיקטיביים. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר ל-24 חודשי מאסר בפועל, והטיל על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס. בית המשפט המחוזי ציין כי בעבירה מסוג זה אין מקום להסתפק בענישה שאינה כוללת רכיב של מאסר ואין די בשירות לתועלת הציבור. עם זאת, נוכח העובדה כי הנאשם עשה ניסיון לשקם עצמו ולנהל אורח חיים נורמטיבי, הורה בית המשפט על קיצור עונש המאסר לתקופה של 4 חודשים, והותיר את יתר רכיבי הענישה על כנם.

ב"כ הנאשם הפנה לגזר דין אחד בלבד, שניתן על ידי בית משפט השלום ב-ת"פ (שלום-ים) 48263-06-11 **מדינת**

ישראל נ' קורסיה (22.12.13), ובאותו עניין לפסק הדין בערעור של בית המשפט המחוזי, ב-ע"פ (מחוז-ים) קורסיה נ' מדינת ישראל (6.3.14).

בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם מחייב בכל מקרה מאסר הנע בין תקופה קצרה של עבודות שירות לבין עשרה חודשי מאסר בפועל.

התסקיר שהוגש בעניינה של הנאשמת היה תסקיר חיובי, לאחר תפיסתה, הנאשמת החזירה כמחצית מכספי הגניבה, פוטרה מעבודתה, וויתרה על זכותה לקבלת פיצויי פיטורים.

בית משפט השלום שם דגש בגזר הדין על השיהוי הרב בהגשת כתב האישום - העבירה נעברה בשנת 2006, התגלתה בשנת 2007, אך כתב האישום הוגש רק בשנת 2011. יצוין כי גזר הדין ניתן בשנת 2013, כלומר, בחלוף כשבע שנים מעת ביצוע העבירה. במהלך הזמן שחלף, הנאשמת למדה לימודי תואר ראשון בחינוך לגיל הרך ועמדה לקבל הסמכה כגננת.

כל הנסיבות הללו לא הצדיקו לדעת בית משפט השלום לבטל את הרשעת הנאשמת, אך הצדיקו את קביעת עונשה ברף התחתון של מתחם העונש, ונגזרו עליה 50 ימי מאסר שירצו בדרך של עבודות שירות ומאסר על תנאי.

הנאשמת הגישה ערעור על הרשעתה וחומרת עונשה, ובית המשפט המחוזי דחה את ערעורה.

נוכח כל האמור, ובשים לב לערכים המוגנים שנפגעו, לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ולמדיניות הענישה הנוהגת, מתחם העונש ההולם את העבירות נשוא שלושת האישומים נע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר בפועל וכן ענישה נלווית.

בעניינו, לא מתקיימות נסיבות לסטייה ממתחם הענישה לחומרא מטעמי הגנה על שלום הציבור או לקולא מטעמי שיקום, לפיכך, יש לגזור את דינו של הנאשם בתוך מתחם הענישה.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, עסקינן בנאשם נעדר עבר פלילי, חלפו כמעט שלוש שנים מעת ביצוע העבירות ולא נפתחו נגדו תיקים חדשים. מצבו הכלכלי של הנאשם אינו מן המשופרים, והטלת עונש מאסר ממושך תפגע ביכולתו לפרנס את עצמו ולסייע לאמו. הנאשם לקח אחריות על מעשיו והחל לאחרונה להשתתף בקבוצה טיפולית מטעם שירות המבחן. בנוסף, בהתאם להסדר בין הצדדים, הנאשם אמור לפצות את המתלון על הנזק הכספי שהסב לו.

אני סבורה כי לפי הפסיקה הנוהגת ונסיבותיו הספציפיות של נאשם זה, אין האינטרס האישי של הנאשם נסוג מפני האינטרס הציבורי, ולא מצאתי לנכון לקבל את המלצת שירות המבחן שהינה חורגת ממתחם העונש ההולם, כשהנסיבות אינן מצדיקות זאת.

התחשבות בנסיבות לקולא הינה בהטלת עונש בתחום הרף התחתון של העונש ההולם, קרי הטלת מאסר לתקופה קצרה בדרך של עבודות שירות.

בשל מצבו הכלכלי של הנאשם ושליחתו למאסר בעבודות שירות, אסתפק בהטלת התחייבות כספית במקום קנס, שכן הראוי להטילו בעבירות מסוג זה. בנוסף, אקבל את המלצת שירות המבחן להטיל על הנאשם צו מבחן.

סוף דבר

7. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר לתקופה של 45 ימים, אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות, החל מיום 25/4/2017 במרכז יום לקשיש רחוב בן גוריון 9 נס ציונה, 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות עבודה יומיות. בערבי חג וחול המועד הנאשם יעסק במקום העבודה וגם אם לא עבד באותו יום, בין אם מסיבותיו ובין אם בגלל שהמקום סגור, יחויב ביום עבודה מלא.

הובהר לנאשם, כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורות הפתע, וכל הפרה בעבודות השירות או ביצוע עבירות נוספות, יביאו להפסקה מנהלית וריצוי העונש במאסר ממש.

על הנאשם להתייצב בתאריך 25/4/2017 בשעה 08:00 לצורך קליטה והצבה בפני המפקח על עבודות השירות במפקדת מחוז מרכז, יחידת עבודות השירות בעיר רמלה.

ב. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים, והנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מהיום את העבירה בה הורשע.

ג. הנאשם יעמוד בפיקוח של קצין מבחן, כאמור בפקודת המבחן [נוסח חדש] תשכ"ט-1969, לתקופה של 12 חודשים, שתחילתה היום, ויפעל בהתאם לתוכנית הטיפולית, להנחיות ולפיקוח שירות המבחן.

הנאשם מוזהר על-ידי בית-המשפט כי אם לא ימלא אחר צו המבחן מכל בחינה שהיא או יעבור עבירה נוספת בתקופת המבחן, בית-המשפט רשאי לגזור את עונשו מחדש, ולהטיל עליו עונש בגין תיק זה, בנוסף לעונש שייגזר עליו.

ד. פיצוי בסך 1,800 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט, בשני תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, הראשון עד ליום 1.4.2017 והשני עד ליום 1.5.17, ויועבר למתלונן, עד תביעה 2, על ידי המזכירות.

ה. הנאשם יחתום על התחייבות בסך של 2,500 ₪ שלא יעבור בתוך שנתיים מהיום את העבירה בה הורשע. לא תחתם ההתחייבות בתוך 7 ימים, יאסר למשך 7 ימים.

הדיסקים ישמרו בתיק החקירה.

מזכירות בית-המשפט תשלח עותק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות בשב"ס.

מובהר לנאשם כי עליו לפנות למזכירות בית משפט לשם קבלת שובר לתשלום הפיצוי וכן לשם חתימה על ההתחייבות
הכספית.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז - לוד תוך 45 ימים.

ניתן והודע היום ד' אדר תשע"ז, 02/03/2017 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נה , שופטת

הוקדעלידיענתלשם